

Foia acésta ese totu a opt'a di -- dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiunile si banii de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Parintelui Lauranu.

(In Oradea-mare.)

Frundia verde leusteanu,
Parintiele Lauranu,
(Puiu de bunu ultramontanu !)

M'am tredítu io ca prin visu
C'unu articlu, ce l'ai scrisu,
(Séu mai bine l'ai descrisu.)

Colo in „Federatiune“
Despre multe lucruri bune,
(Dar mai multe si nebune;)

Am cetitu diu ca prin visu,
Tóte câte ni le-ai scrisu,
(Si cu dulce am mai risu.)

Si me minunai a nume,
Câ de unde 'n asta lume
(Ai culesu atâte glume ?)

Câ de unde ai mai scrisu,
Macaru fia si prin visu
(Atâte lucruri de risu ?)

Si cum eu te-am totu cetitu,
O idea mi-a plesnitu,
(Fire-ar capu-ti síndilitu !)

Déci de cumva dór' ai vré,
Ti-asiu propune io acea,
(Ca sé vii la fói'a mea, —)

Câ-ci asié ca dta,
Dracu 'ndata sé me ia,
(Déca sciu umorisá !)

Vina dar, bunu catolicu,
Câ ti-oiu face-unu claustru micu,
(Inse fara de Ubryk !)

Gur'a Satului.

Nu e siéga mai multu !

Diuariulu ungurescu „Ellenör“ scrie, câ s'au pornitu dóne bata-
lióne de infanteria câtra graniti'a transilvano-romana.

Tréb'a e gingasia, fórté gingasia, de cumva dóra aceste batalióne
sunt de — honvidi.

Sé me esplicu !

Sé vedeti ! Gingasi'a e in legatura fórté strimta cu ciórecii hon-
vidiloru.

Nu ve mirati de acést'a, câ-ci in unele tieri de lungu timpu cu-
ragiulu se pornesco — sé fia cu iertare ! — din cióreci, (candu pe
respectivii i manca la partea contraria capului), éra efectele acestui
curagiu remanu — asisderea de lungu timpu — totu in cióreci.

Dar la obiectu !

Honvidii aveau sé capete cióreci strimti, dar — precum vedemu
in fapta — dinsi au capetatu cióreci fórté largi.

Ce sé fia caus'a ?

Unii respundu, câ se prevede unu bugetu mare, carele sé in-
grasie macr'a esistintia honvediana, incâtu sé umple si volumenulu
restantu.

Va sé dica, ar fi o mesura de precautiune.

Inse asta cauza nu mi se pare probabila, câ-ci pana la ingra-
siare ciórecii se potu rumpe.

Dupa mine dara, caus'a e de ratiune mai innalta, precum recere
seriosu important'i'a lucrului, adeca este o cauza strategica : s'au croitu
cióreci câte pentru unu honvidu, ca eventualminte sé incapa in elu
— doi.

De unde dara sunt dóne batalióne la fruntari'a romana, prin
acésta maniera strategica se potu sporí la patru.

Atunci, tiene-te Romania, câ vei cautá s'o iei pe fuga a-ti mutá
tiér'a din colo de mare.

Noutâti literarie.

Redactorulu „Familiei“ scrie unu studiu literariu despre „Cu-
culu in poesi'a poporala romana“, —

Éra dlu deputatu Cucu compune asisdere unu opu despre cu-
culu, — titlulu acestuia, precum s'aude va fi : „Cuculu in congresulu
catolicu din Pest'a.“

Patieniele lui Pacala de asta-véra.

II.

Dupa ce m'am desceptatu éra câ sum barbatu si nu muiere — mane dî domineca dupa médiadi m'am chititu si eu frumosu frumosielu ca unu voinicelu, apoi am esîtu la preumblare prin parculu Buziasului, unde furnică o multîme de fîntie dragalasie si patimasie, cari mai tôte se petreceau fôrte bine discurangdu cu câte unu coconasiu dragalasiu.

Numai eu eram singuru — singurelu; — indesiertu me uitam printre neveste si fete ca sê-mi afiu si eu parechia — nici o fatia cunoscuta nu vedeam, in fine se îndură ceriulu — si éta de odata mise ivira dôue fetie cunoscutu.

Erá o dómna betrana si o féta éra — nu pré tinera; — betran'a érá matusi'a tinerei cam betrane, matusi'a e nemtióne, nepót'a inse unguróne, acuma numai eu lipseam între ele ca sê formâmu o treime de nationalitâti.

Cum ne vediuramu, indata ne si cunoscuramu, apoi întrebându de sanetate, aflaramu câ nici loru, nici mie nu mi-e lipsa de vre-unu doftoru, câ-ci aci voimu sê ne petrecemu, ér nu sê ne lecuimu.

Si aceea potu spune cu sufletu curatu, câ la bâile din Buziasiu n'au ce cautá cei bolnavi, câ-ci si mai nepotintiosi voru merge câtra casa, ci déca vré óspele ca sê aiba vre unu folosu din perderea de vreme si de bani, ce vré ca sê jertvésca la Buziasiu, apoi acelu óspe sê vina banosu si sanetosu, déca i lipsesce vre un'a din aceste insusîri, atunci mai bine siéda dupa cuptoriu a casa.

Ei, dar uitasem cunoscutele mele! Dinsele abunaséma inca erau parasite, cum eram si eu, de aceea se si acatiara de mine ca scaietele si nu me lasara ca sê umblu dupa vre-o cunoscuta de neamulu meu.

Ele mi-povestira multe, inse n'am potutu ca sê mi-le insemnu tôte de-a rendulu, câ-ci pentru acést'a ar fi fostu de lipsa ca sê am celu pucinu — diece urechi, atâte scie sê macine si sê melitie numai un'a singura limba femeiesca — déca e buna.

Din cele multe ce-mi vorobi mai alesu dsiór'a Zaid'a — câ-ci asié o chiamá pre nepót'a matusiei — mai alesu mi-am insemnatu aceea, câ dins'a dieu, ar cam avé voia de maritatu si inca pentru imbucurarea mea me asigurá si despre aceea, cumca numai dupa unu romanu s'ar maritá, dupa unulu de altu neamu nu se duce, mai bine in tóta viét'i'a sa nu se mai marita . . . (déca nu o va core cinc-va) . . . apoi mi i-spuse: câtu de tare iubesce pe romani, cum e de dragu sê vorbésca romanesce, si de aceea a si inceputu sê invetie acésta limba frumósa, me asigurá

câtu de frumósa e limb'a romanésca, si totu de odata incepú a si dovedi, câ scie romanesce, dechiamandu cu tóta fragedîmea: „Moi, rumun undgye mere? — ce face — colopace, tutye la tracul“ apoi din aceste i statea tóta cunoscint'i'a din romanesc'a, firesce, câ aceste cuvinte dragalasiu rostite de o guritia câtu o portitia a unei unguróne cu tóne m'au incantatu peste mesura, de aceea apoi am si grabitu ca sê-i facu complimente si totu de odata cautai ca sê me indepartediu de la dins'a, ca inse nu me lasá asié usioru, ci me rogá ca inainte de ce ne-amu despartí, sê-i scriu ceva într'o cartecica ca sê fia spre aducere aminte.

Atunci eu dupa dorinti'a ei i-am scrisu negru pe albu:

„Precum vedu domni'a ta
Vrei a te cam maritá, —
Ca sê-ti afli unu barbatu;
Eu draga ti-asii dá unu svatu,
Si-adica — precum chiaru spuni —
Vrendu s'alegi dintre rumuni,
Cauta draga de-ai nebuni,
De-ai nebuni, ce candu se 'nsóra
Cauta numai la comóra,
Carii pentru bani si bine
Iéu muiere babe straine . . .
Cu acesti nebuni, ti spunu,
Cumca poti sê faci têrgu bunu,
Inse draga nu te prîngu
De-unu romanu care-e cu minte,
Câ-ci acest'a de se 'nsóra
Nu se uita la comóra,
Nu se uita la avere,
Ci-si alege cu placere
O romana de muiere.

Dupa ce am scrisu, cartecic'a am predat'o dsiórei Zaid'a, carea indata si grabí sê citésca versurile mele, si facéndu-se câ le-a priceputu ca pe o marturisire de iubire sarutá acele versuri si apoi incantata de fericire, mi-aruncá o privire plina de iubire — apoi ca o dîna pré usióra — (ca pétr'a de móra) peri dinaintea ochiloru mei.

Abunaséma s'a dusu sê-si caute unu draganu, carele sê-i talmacésca marturisirea mea de amoru.

Serman'a copila — acuma mi-e mila — ca tîganului de pila.

La revedere!

Pacala.

Apoi mai unu „Scaiece.“

Blastemulu ce l'a pronunsiatu Ddieu a supra lui Adamu barbatulu stramosiei nóstre Ev'a, candu adeca a pecatuitu in raiu mancandu din pomulu celu opritu, din dî in dî totu mai vederatu se aréta, câ acel'a intru adeveru e menitu si pentru urmatorii urmatoriloru a urmatoriloru lui Adamu — adeca si pentru noi; câ-ci institutiunile nóstre romane, sementa sementia buna — de „colectanti“ „luminatori“ etc. etc. si rosaru totu — „scaietu.“ Si apoi ce e mai

multu decâtu si blastemulu lui Ddieu, câ acesti „Scaietu“ din ce cauti ai plivi — prin „G. Satului“ — din ce totu mai tare se inmultiescu, intocmai ca Hydra lui Hercules. Pan'acum se margineau numai pe terenulu colectiuniloru, acum inse trebuie sê-i aflâmu chiar si intra poporu, si inca ca mangaiatorii aceluia.

Asié unu esemplariu este d. e. parintele Nicolae din Maiere — fôrte aprópe de Temisiór'a. — Sa nu se multiamesce, câ la inmormentarea parochiiloru sei de rondu — adeca cari nu cersiescu — ca

si urca tacs'a la 10—12 fl. v. a. ci se mai lacomesce si la tacs'a de 1 fl. 70 cr. a inmortariului, carea o capeta de la „societatea funebrala“ pentru câ sêpa grôpa cutarui membru alu acestei societâti, si asié sermanulu inmortariu in locu de a-si primi onorariulu intregu, parintele Nicolae i dâ numai câte 60—70 cr. ér *florinulu romane S. sale* — de siguru pe sém'a cutarui fondu *serbescu*; câ-ci e de insemnatu, câ S. sa e *serbu*, do si comun'a intréga e *romana*, dar ce sê facemu déca von. consist. Aradanu nu afla clerici si preoti *romani*. din cari sê-si póta alege unulu spre a ocupá acést'a parochia romana?!!

Cantece poporale.

(Vorba sê fia.)

I.

Du-me, Dómne, si me pune
Unde sunt posturi mai bune;
Du-me, Dómne si me lasa
Unde sunt posturi mai grase!

II.

Nici dorulu de sorori
Si de dulcii fratióri,
Nici dorulu de maicutia
Nu-i ca dorulu de — ploscutia.

III.

Pentru câ nu-su invetiatu
Potu sê fiu notariu in satu;
Câ-ci pe unguru am votatu.
Pentru câ n'am fostu clericu,
Si acum nu sciu nimicu,
Potu sê fiu preotu vestitu
Câ-ci trei sute (fl.) am platitu
Si-acum sum blagoslovitu.

IV.

Cum nu-i dorulu mare cane
Câ pan' la ministru vine,
Ca septemviru sê me puna?!
Cum nu-i dorulu mare para,
Câ si pan' la Pest'a sbóra
Si la dieta se opresce
(Pentru cinci zloti, pré firesce)
Striga „igen“ câtu se póte;
Inse-i romanu pan' la mórte.

Cum se salvéza natiunalitatea in Maremuressiu!

Dupa multa truda muntele din Sigetulu *Marmatfei* a nascutu unu siórece.

Romanii de acolo adeca au facutu multa sfara 'n tiéra, câ findu persecvati de câtra ierarchi'a rusésca, se voru face neuniti, numai sê-si salveze natiunalitatea romana.

I-amu aplaudatu toti.

Acuma inse dinsi intóna altu cantecu, si dîcu, câ déca nu s'oru poté face neuniti, s'oru face — calvini.

Va sê dîca, pentru ca sê-si salveze natiunalitatea romana, ei vreu sê se faca — unguri.

Idea démna de Mán Iózsi!

TANDA si MANDA.

T. Mei frate Mando! esti tu filologu?

M. Nu sciu ce jigania e aceea.

T. Scii tu dara romanesce?

M. Ce mai intrebare!

T. Spune-mi dara ce insemnédia cuventulu „opela“?

M. Hm! ast'a nu l'am mai auditu.

T. Apoi sê ti-lu spunu eu dara: „opela“ atât'a insemnéza câtu *o piela*, adeca candu tragi dupa cineva *o piela* d. e. cu stola la ingropatiuni, cununie etc. etc. déca nu credi, du-te la parintele Nicolae din Maierisce, câ dinsulu ti-lu va splicá mai *practicu*.

M. Ti-multiamescu de vorba buna, dara n'am pofta a face cunoscintia cu asié felu de *fomfologi*.

Unu protojude romanu,

carele nu e *capabilu a face o constructiune romanésca*.

Dinariulu „*Krassoer Zeitung*“ in numerulu 39 publica urmatoriulu:

CONCURS.

Pentru ocupare postului de cassier s'au oventu-alminte de controlor la comuna orasiului Lugos vacant devenit cu care plate anuale de 525 sau 420 frt M. a. pre lenga indatarire de a depune cautiune legata ceste se deschide concurs de 4 septemane.

Reflectanti au dare recursile lor bine instruate catra acest aficiolat a adresa observanduse ca si cunostintia limbei romana si germana se recere.

De la Tratajudele Centrale Lugosio in 20. septembrie 1869.

Stojan Vazul
Protojud.

Post'a Gurei Satului.

Dlui A. I. . . . Am cetitu cu multa atentiune, inse permite-ne „ca sê nu mai circumplutimu batar inc'odata valurilo inaltiatórie a acestei multfmi!!!!!!?!!“

Dlui N. Ni-ai scrisu, câ astepti respunsu in asta rubrica. Ei bine. Éta dorint'a Dtale e implinita, o strofa urméza mai la vale asié:

Mergendu in preambulare
Sê-mi ascundu dorerea mare,
Sê n'auda nimene
Suspínulu meu celu tare.

Fisionomi'a dtale nu am avutu onóre a o contemplá, dar déca si aceea e ca scrisóroa ce ni-ai trimisu, atunci esti mai urita decâtu draculu.

Sê fimu seriosu! Nu-mi pasa, sê fimu dar! Inainte de tóte ti spunu — precum am dîsu, seriosu — câ — opulu dtale nu ajuenge nimicu.

Conferirea unei parochii.

(Poveste vechie.)

I.

Preotulu : Mari'a Ta ! Dă-mi mie parochi'a vacanta, că-ei sierbeseu de multu, si sum seracu.
Vladic'a : Tu mai poti inca acceptă, că sunt altii mai vrednici si mai ingreunati.

II.

Cumnatulu : Bătsi lelkiem ! Rogu-te ada-ti a minte si de noi, că-ei sunt pré scumpe crinolinele !

Vladic'a : Jól van fiam ! Parochi'a ceruta va fi a ta !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.